TRE VÅGADE LIVET

Vid den gemensamma Vinterkonferensen för Baptistsamfundet, Missionskyrkan och Metodistkyrkan som hölls på Billingehus utmanade och utmanades tre samfundsledare i ekumenikfrågan.
Rubriken var ”Tre vågade livet” och riktigt bekväm kändes väl inte den rubriceringen.
Metodistkyrkans biskop Øystein Olsen var först ut. Han berättade om en gudstjänst han firade i en kyrka som inte riktigt var byggd än. Där fanns en port till en tomt, några lekablock och tre församlingar som tillsammans kämpade för en gemensam ”huvudkyrka”. Denna byggarbetsplats överförde biskopen på dagens situation i vår gemensamma process. Biskopen menade att vi är på väg och att den ekumeniska situationen i Sverige är unik och bör kämpas för. Utan reservation gav han sitt stöd för den gemensamma framtiden. Øystein Olsen var också mån om att poängtera att anledningen till att han inte var så drivande i denna fråga är att hans arbetssituation är som den är med ansvar för ett stort biskopsområde.
Jag har inte abdikerat, sa biskopen, men jag har funnit det lämpligt att Anders Svensson driver denna fråga på mitt uppdrag.
Biskopen gjorde också en generös gest gentemot de andra samfundsledarna och uttryckte sitt allra största förtroende för deras sätt att leda processen vidare.

Karin Wiborn från Baptistsamfundet tog över mikrofonen och i ett oerhört öppenhjärtigt och förtroendefullt vittnesbörd gav hon uttryck för alla de känslor som kämpade om uppmärksamhet i hennes ledarskap.
Detta har inte varit en mörk höst, sa hon, den har varit becksvart.
Karin Wiborn uttryckte också behovet av närmande och att vi delar med oss av kraft och tro till varandra.

Göran Zettergren från Svenska Missionskyrkan fullkomnade treklangen. Han utgick från den lilla metallplatta som brukade sitta vid tågfönstren förr i världen ”Livsfarligt att luta sig ut”. Riktigt så utsatt kände han sig kanske inte, men vi måste våga att utmana var hans budskap.